

ע"פ 4322/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

4322/19

כבוד השופט ד' ברק-ארץ

לפני:

פלוני

ה המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דיןו של בית המשפט המחוזי
בנ策ת מיום 25.6.2019 בת"פ 36319-09-18 שנitin
על ידי כבוד השופט ח' סבאג

תאריך הישיבה:
כ"ג בסיוון התשע"ט (26.6.2019)

בשם המבקש:
עו"ד ויסאם לידאו

בשם המשיב:
עו"ד עילית מידן

החלטה

1. לפני בקשה לעיכוב ביצוע של עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש ביום 25.6.2019 בבית המשפט המחוזי בנ策ת (ת"פ 36319-09-18, השופט ח' סבאג), וזאת עד להכרעה בערעור שהגיש לבית משפט זה.

2. המבקש הורשע לפי הודהתו במסגרת הסדר טיעון ביצוע בצוותא של עבירות שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 204(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) ונשיאות והובלת נשך לפי סעיף 144(ב) לחוק, לצדUberiorot נספנות, בגדלים של שני אישומים. בהמשך לכך נגזר עליו עונש של מאסר בפועל בן שנתיים, בגין חודש ימים בו שהוא במעצר, לצד מרכיבי ענישה נוספים.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

3. הבקשה נסמכת במידה רבה על כך שבעת ביצוע המבוקש היה קטן ללא עבר פלילי, וכן על כך שמאז מעברו הוא נוטל חלק בהליך טיפול שעולה יפה, כפי שמצויר מטקסיר שירות המבחן שהוגש בעניינו והמליץ בין היתר על עונש של שישה חודשים מאסר שירותו בדרך של עבודות שירות. בהתחשב בכל אלה ערעורו של המבוקש מכון לכך שעונש המאסר שהוטל עליו יקוצר באופן משמעותי, כך שיתאפשר לו לרצותו בדרך של עבודות שירות. לטענותו, תחילת ריצוי העונש מאחרוי סORG ובריח תסכל כלל את הערעור.

4. מנגד, המדינה מתנגדת לבקשתו, בהתחשב בטיב העבירות שבנה הורשע המבוקש וברף הענישה המקובל ביחס אליהן. המדינה מדגישה בהקשר זה כי בית המשפט המחויז לא מצא שיטות שיקולי שיקום מצדיקים הקלה בעונשו של המבוקש.

5. להשלמת התמונה ניתן כי בעת מתן גזר הדין קבע בית המשפט המחויז כי המבוקש יכול בריצוי עונש המאסר באופן מיידי, אף ללא מתן מהות להतארגנות, גם שהוא משוחרר במספר חודשים שבהם נטל כאמור חלק בהליך טיפול. הבקשה לעיכוב ביצוע שבפני הוגשה אפוא על אתר. בו ביום הוריתו על מתן צו עיכוב ביצוע ארעי של עונש המאסר בפועל, על מנת לאפשר דיון בבקשתה כאשר המבוקש טרם החל בריצוי עונשו. הדיון בפני התקאים למחירתו, ביום 26.6.2019.

6. הבקשה שבפני מעוררת התלבטות, מן הטעמים שעליהם הצבעה המדינה ובהתיחס לאמות המדינה שנקבעו בע"פ 111/99 אשוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (7.6.2000) (להלן: עניין אשוורץ). אכן, המבוקש הורשע על פי הודהתו בביצוען של עבירות אלימות חמורות אשר רמת הענישה המקובלת ביחס אליהן – גם בעניינים של קטינים – אינה מקלה כל ועיקר. אולם, לבסוף מכירעה לדידי את הקפ העובדת שתחילה ריצוי עונש המאסר, בניסיונו הספציפיות של המבוקש, כמוות במידה רבה כחריצת גורל הערעור. בכך אין מקום. במצבת זו, ניתן אף להביא בחשבון את העובדת שהמבוקש נטל אחריות על מעשיו ונעדר עבר פלילי נוסף, וכן את הערת גורמי שירות המבחן לפיה שיתף עם פעליה באופן מלא עבור למתן גזר הדין ונתרם מכך מההליך הטיפולי (ראו: עניין אשוורץ, בעמ' 277-280).

7. אשר על כן אני מורה על עיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל שהושת על המבוקש. יובהר כי בתקופה זו יוסיפו לחול על המבוקש כלל התנאים שהושטו עליו, ובכלל זה יוכל להוסיף ולהשתתף בהליך הטיפולי בו החל.

8. ללא קשר לתוכאה שאליה הגעת, יש לציין שלא היה זה מקרה שהתאים למתן הוראה בדבר ביצוע מיידי של עונש המאסר בפועל. הוראה זו אינה עולה בקנה אחד עם המדיניות הנהוגת בעניין זה, ולא כל שכן שעזה שעסקין בקטין אשר לא שהוא במעצר מאחרוי סORG ובריח טרם מתן גזר הדין. הדברים נאמרים ממבט הצופה פנוי עתיד ביחס למקרים אחרים.

9. סוף דבר: הבקשה מתתקבלת. יש מקום לכך שהערעור ישמע לא吟ר מסוף חדש נובמבר 2019.

ניתנה היום, כ"ז בסיוון התשע"ט (30.6.2019).

